

நாமே இழப்புக்குள்ளாக்குவததைத் தவிர வறேறு வழி இல்லலை. எனவே அடூத்து நாம் இதனை நற்சீர் செய்வது எப்படி...? என்று சிந்திக்க வணேட்டிய நரேமிது.

ஆகஸ்ட் மாதத்தில் மட்டும்தான் சூதந்திர தியாகிகளான நாம் நினவைகூற வணேட்டுமா என..? என்று யோசிக்க வணேட்டிய நரேமும் கட்ட....!

நபிகளார் மக்காவிலிருந்து மதீனா நோக்கி ஹிஜ்ரத் செய்த போதும், ஜெரூசலத்திலுள்ள பதைத்துல் முகத் தஸை முன்னோக்கி தொழுகள்! என்று நபிகளார்க்கு இறக்கெட்டளை வந்த போதும், புனித மக்கா நகரையே அடிக் கடி திரும்பித் திரும்பி பார்த்துக் கொண்டே சென்றது அவர்களது ஊர்ப்பற்றைத்தானே நமக்கூ நன்கூ உணர்த்திக் காட்டுகிறது...!

பிறகூ மதீனா வந்தபின்னர் அப்புனித மண்ணுக்காக நமது நபிகளார் அவ்வப்போது அரூம்பாடூபட்டூத்தான் இந்த அற்புதமான இஸ்லாமிய அரசியலை வகூ நரேத்தியாக உருவாக்கிக் காட்டினார்கள்...!

இவை எல்லாம் நமக்கூ சொல்லாமல் சொல்லிச் செல்லும் செய்தி, நீங்களும் பிறந்த மண்ணின் மீது நசேத்துடன் எங்கும் வாழ்வணேட்டும் என்பதுதான் அது. மதீனாவிலிருந்து எட்டுத்திசையெங்கும் சிட்டாய் பறந்து சென்ற நபித்தோழர்கள் யாவரூமே அவரவர் பகூதிகளில் அந்நாட்டின் பரிபரண விடூதலைக்காக அயராது பாடூபட்டார்கள் என்பது இஸ்லாமியர்களின் உலக வரலாறு கபூறும் உயரிய உண்மைச் செய்தி.

இதற்கூ நமது இந்திய தசேமும் விதி விலக்கல்ல! ஸ்பெயினில் இஸ்லாமியர்கள் 800 வருட காலம் அற்புதமாக ஆட்சி செய்தது போல இங்கும் நமது மொகலாய மன்னர்கள் சூமார் அதே 800 ஆண்டுகாலம் சீராக நல்லாட்சி செய்தார்கள் என்பது யாவரூம் நன்கூ அறிந்த உண்மைதான். எனினும் அவர்கள், இந்தியர்கள் யாவரூம் இஸ்லாமியர்களாய் மதம் மாறி வந்து விட வணேட்டுமென்று ஓரூப்போதும் சொன்னதும் இல்லலை; கரூதியதும் இல்லலை.

அவர்கள் வந்தார்கள், வாழ்ந்தார்கள், சென்றார்கள் அதாவது நமது இந்திய தசேத்தை ஆங்கிலயே அரசிடம் தூளியும் அடமானம் வகைக்காமல் இந்தியர்களிடமே விட்டு விட்டுச் சென்றார்கள் அவ்வளவுதான். இததைத் தவிர வறேறொன்றும் செய்யவில்லை. எனினும் அவர்கள் நடுமும் பயணத்திற்குக் காக நடுமூஞ்சாலகைகள் உட்பட செய்துவதைத்து விட்டுப்போன பணிகளும் பயன்களும் ஏராளம், ஏராளம்! ஆனால் இன்றகைக்கூ

முஸ்லிம்கள் "ஓட்டுவங்கி"களாக மட்டுமே நினைவு கற்றப்படுகிறார்கள் என்பது பரமம் வதேனகைக் குறியது.

இந்திய தசேத்தில் நீங்கள் குறிப்பிடும் எந்தவொரு விடுதலையைப் போராட்ட வீரர்க்குப் பின்னாலும், அல்லது ஒரு விடுதலை நிகழ்வுக்குப் பின்னாலும் நிச்சயம் அங்கு ஒரு வீரமிகு முஸ்லிம் சகோதரன் இருப்பதைக் கட்டாயம் நீங்கள் காணமுடியும். இன்றைக்கு எந்த ஒரு தீவிரவாதசெயல்களுக்குப் பின்னாலும் எப்படியாவது ஒரு இஸ்லாமியன் வலுக் கட்டாயமாக அதில் இணைக்கப்படுகிறானோ அதைப் போல...! ஆனால் முன்னது முற்றிலும் உண்மை, பின்னது முழுவதும் சூத்தப் பொய்.

இன்றைக்கு நமக்கான சூதந்திரங்கள் எங்கே போய் ஒளிந்து கொண்டன..? அவகைகளை மீட்டுவது எப்படி? என்று யோசிக்கையில் அது ஒரு பிரமாண்டமாய் வகுகுதொலைவில் நின்று கொண்டு காட்சியளிக்கிறது. அவகைகளை நாம் மீண்டும் பெறுவதற்கு ஓரவேழி நாம் நமக்கான அடிப்படகை கல்விகளை, உரிமைகளை மூதலில் மீட்டெடுக்க வணேடும். கல்விதான் யாவற்றிற்கும் உயிர்ப்பிறையாய் இருக்கிறது. ஒருவனுக்கு கல்வி இல்லையே அவனுக்கு இவ்வலக வாழ்க்கையே இல்லை எனலாம். ஒருவனின் அறியாமலை இருளைப் போக்குவது அவனது கல்வித் தீபம் தானே தவிர வேறெதுவுமில்லை. இதனால் தான் "கல்வியதைத் தேடுவது ஒவ்வொரு முஸ்லிம்க்கும் கட்டாயக் கடமை" என்றார்கள் நபியவர்கள்.

இங்கு கடமை என்ற சொல்லிற்கு ஃபர்ள் என்ற அரபுச்சொல் கையாளப்பட்டுள்ளது. ஒரு முஸ்லிம் அன்றாடம் தவறாமல் செய்ய வேண்டிய ஐங்காலத்தொழுகையும் "ஃபர்ள்" என்றே குறிப்பிடப்படுகிறது. அப்படியானால் நாம் எப்படி அனுதினமும் தவறாமல் ஐந்து நேரத் தொழுகைகளைக் கடைபிடிக்க வேண்டுமோ அவ்வாறுதான் நாம் கல்விகற்பதும் காலநதோறும் கட்டாயம் கடைபிடிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று என்பதை அந்த ஒற்றைச் சொல் நமக்கு சொல்லாமல் சொல்லிவிட்டுச் செல்கிறது.

இன்றைக்கு இரண்டிலும் நாம் தான் மிகவும் பின்தங்கியிருக்கிறோம் என்பதில் எவ்வித சந்தேகமும் இல்லை. தரேவு வந்தால் அதற்கு மட்டும் நாம் விழுந்து விழுந்து படிப்பதைப் போல ரம்ஜான் வந்தால் போதும் அந்த ஒரு மாதம் மட்டும் இரவூபகலாக விழுந்து விழுந்து தொழுகிறோம்; கார் ஆன் ஒதுகிறோம் பிறகு ஈத்பெருநாளகைக் கொண்டாடியவுடன் எல்லாமே அவ்வளவுதான். ஒருபெரிய நிம்மதிப் பெருமீச்சு விட்டுவிட்டு மிக அமையையாய் "நமக்களை வம்பு?" என்று நாம் சொல்லிக் கொண்டு ஒரு ஓரமாய் ஒதுங்கிக் கொள்கிறோம். நமது இச்செயல் சரிதானா என்று யோசிக்க வேண்டிய நல்ல நேரமிது.

இப்படியாக யாவற்றிலிருந்தும் நாம் விலகிச் செல்லச் செல்ல இறுதியில் எல்லாவற்றையும் இழந்த நமது வாழ்வு களே விக் குறியாக ஆகிவிடும்.

தற்போது இந்திய விடுதலகைக்காகப் போராடிய நமது முன்னோர்களின் பெயர்களை ஒவ்வொன்றாக இழந்து வருகிறோம் என்பது இததைத் தானே நமக்கு நன்கு நினவைபட்டாகிறது...?

இதற்கான தீர்வு நாம் நமது மக்தப் மதரசாக் களை வறும் தீனியாத்பாட வகுப்பாக மட்டும் செயல்படும் தாமல் நாலும் போதிக்கும் நற்போதனை வகுப்பாக நல்லதொரு மாற்றத்தை அதில் கொண்டுவர வேண்டும்.

அப்போதுதான் நமது பிள்ளைகள் நல்லதொரு முன்னேற்றத்திற்கு வருவார்கள். அவர்களது முன்னேற்றம் தானே நமது அசல் முன்னேற்றம். நமது முன்னேற்றம் தான் நமது நாட்டின் முதன்மை முன்னேற்றம் என்பது இனியும் சொல்லித் தான் தெரிய வேண்டுமா என்ன...?

000!0000 00000000000000 00000000 இந்துியவிடுதலைப் போராட்டத்தில், இதர தசேய விடுதலைப் போர்களில் அந்தந்த தசேயங்களாகக் கு ஏற்ப நம் முஸ்லிம்கள் முழுமையாக கட்டுப்பாட்டு தத்தமது நாட்டு விடுதலகைக்காக அயராது போராடி, தமது உதிர்ம் சிந்தி தமது உயிரையும் கொடுத்து தமது தசே விடுதலையை பெற்றுத் தந்திருக்கிறார்கள். ஆனால், இன்றகைக் கு அந்த விடுதலை வீரர்களின் பெயர்கள் கட்ட முக்கிய ஆவணங்களில் இடம் பெறவில்லை என்பது ஆழந்த வருத்தத்திற்குரியது. அதிலும் அதிக வதேனகைக் குறியது அங்கயேங்கே இருக்கும் ஒன்றிரண்டு ஆவணங்கள் கட்ட கவனிப்பாரற்று, கட்டாரற்று அழிவுக்கு ஆளாகிவருதுவதுதான்.

வீரர் ஹதைர் அலியையும், வீரர் திப்பு சல்தானையும் நம்மில் எத்தனை பேருக்கு முழுமையாகத் தெரியும்...? அவ்வப்போது "அவ்ரங்கஜீப் - அவர் ஒரு கொள்ளையர்" என்று மணிக் கணக்கில் விமர்சித்துப் பேசுபவர்கள் தீரர் திப்புவைப் பற்றி கொஞ்சமும் வாய்திறக்காமல் இருப்பது ஏன்...? நமது இந்திய விடுதலைப் போருக்கும் இந்த இஸ்லாமியர்களாகும் எவ்வித சம்பந்தமும் இல்லலை என்பது போல்தான் இன்றைய மீடியாக் கள் மீள் வாசிப்பு செய்கின்றன.

இவகையெல்லாம் நாம் மாற்றுவது எப்போது? காலம் வகை வகைமாகச் சென்றுகொண்டிருக்கிறது. நமது அன்றாட தீர்திருத்தப் பணிகளின் வகைத்தையும் நாம்

